

SĂ ÎNȚELEM
POLITICILE
UNIUNII
EUROPENE

Agricultură

Un parteneriat
între Europa
și agricultori

Politica agricolă comună a UE (PAC):
pentru hrana noastră, pentru zonele
noastre rurale și pentru mediul
în care trăim

SĂ ÎNȚELEM POLITICILE UNIUNII EUROPENE

Broșura face parte din seria „Să înțelegem politicile Uniunii Europene”. Aceasta explică modul în care acționează UE în diverse domenii de competență, din ce motive și cu ce rezultate.

Publicațiile sunt disponibile online:

http://europa.eu/pol/index_ro.htm
<http://europa.eu/!gX78yg>

CUPRINS

De ce avem nevoie de o politică agricolă comună?	3
Cum funcționează politica agricolă comună	7
Ce face UE	8
Agricultura europeană în perspectiva anului 2020: soluții pentru provocările viitorului	16
Informații suplimentare	16

Cum funcționează Uniunea Europeană
Zece priorități pentru Europa
Părinții fondatori ai UE

Afaceri maritime și pescuit
Agricultură ✕
Ajutor umanitar și protecție civilă
Buget
Cercetare și inovare
Combaterea schimbărilor climatice
Comerț
Concurență
Consumatori
Cooperare internațională și dezvoltare
Cultură și audiovizual
Educație, formare, tineret și sport
Energie
Extindere
Impozitare
Justiție, drepturi fundamentale și egalitate
Mediu
Ocuparea forței de muncă și afaceri sociale
Piața internă
Piața unică digitală
Politica regională
Sănătatea publică
Sectorul bancar și financiar
Siguranța alimentară
Transporturi
Uniunea economică și monetară și moneda euro
Vamă

Să înțelegem politicile Uniunii Europene: Agricultură

Comisia Europeană
Direcția Generală Comunicare
Informarea cetățenilor
1049 Bruxelles
BELGIA

Vi s-a părut interesantă această publicație? Spuneți-ne ce părere aveți: comm-publi-feedback@ec.europa.eu

Manuscris actualizat în decembrie 2016

Ilustrația copertei și a paginii 2: ©iStockphoto/dswebb
16 p. — 21 × 29,7 cm

Print ISBN 978-92-79-59599-8
doi:10.2775/024983
NA-02-16-625-RO-C

PDF ISBN 978-92-79-59617-9
doi:10.2775/819352
NA-02-16-625-RO-N

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2017

Printed by Bietlot in Belgium

© Uniunea Europeană, 2017

Reutilizarea textului este permisă cu condiția menționării sursei. Politica de reutilizare a documentelor Comisiei Europene este reglementată prin Decizia 2011/833/UE (JO L 330, 14.12.2011, p. 39). Pentru orice utilizare sau reproducere a fotografiilor sau a altor materiale care nu se află sub dreptul de autor al UE, trebuie să se solicite direct permisiunea deținătorilor drepturilor de autor.

De ce avem nevoie de o politică agricolă comună?

Provocările cu care se confruntă agricultura de peste 50 de ani

Lansată în 1962, politica agricolă comună (PAC) a UE este un parteneriat între agricultură și societate, între Europa și agricultorii săi. Obiectivele sale principale sunt:

- Creșterea productivității agricole, pentru a le garanta consumatorilor securitatea aprovizionării cu hrană la prețuri rezonabile;
- asigurarea unui nivel de trai echitabil pentru agricultorii din UE.

În prezent, după mai mult de 50 de ani de la lansarea PAC, UE se confruntă cu noi provocări:

- garantarea unei producții alimentare viabile care va contribui la asigurarea hranei pentru populația globului, a cărei creștere se preconizează a fi considerabilă în viitor;
- combaterea schimbărilor climatice și gestionarea durabilă a resurselor naturale;
- susținerea zonelor rurale din întreaga UE și menținerea vitalității economiei rurale.

PAC este o politică adoptată de toate statele membre ale Uniunii Europene. Ea este gestionată și finanțată la nivel european din resursele bugetului anual al UE.

În UE sunt în jur de 500 de milioane de consumatori, care au nevoie de o sursă sigură de hrană sănătoasă, nutritivă, la prețuri accesibile. Mediul economic rămâne nesigur și imprevizibil. În plus, există numeroase provocări actuale și viitoare, printre care concurența mondială, crizele economice și financiare, schimbările climatice și costurile din ce în ce mai ridicate ale factorilor de producție, precum combustibilul și îngrășămintele.

PAC și hrana noastră

UE a creat și implementat PAC pentru a face față acestor provocări. Scopul acestei politici comune este de a crea condițiile necesare pentru ca agricultorii să își poată îndeplini rolurile care le revin în societate, cel primordial fiind producerea de alimente.

Datorită PAC, cetățenii europeni se bucură de securitate alimentară. Populația UE poate fi sigură că agricultorii produc alimentele de care este nevoie.

Aceștia oferă o varietate impresionantă de produse accesibile, sigure, de bună calitate și în cantități suficiente. UE este cunoscută în întreaga lume pentru alimentele și tradițiile sale culinare. Datorită resurselor sale agricole excepționale, UE poate și trebuie să joace un rol-cheie în garantarea securității alimentare la nivel mondial.

Europeanii pot fi siguri că agricultorii produc alimentele de care au nevoie.

Politica agricolă comună și mediul rural

Agricultura nu implică numai producția de alimente. Ea înglobează și comunitățile rurale, mediul rural și resursele sale naturale neprețuite.

În toate statele membre UE, agricultorii mențin vitalitatea zonelor rurale și păstrează stilul de viață specific acestora. Dacă nu ar exista exploatații agricole și agricultori, cătunele, satele și târgurile noastre ar fi profund afectate.

Multe locuri de muncă din zonele rurale sunt legate de agricultură. Agricultorii au nevoie de mașini, clădiri, combustibili, îngrășăminte și îngrijiri medicale pentru animale. Multe persoane lucrează în aceste sectoare „din amonte”. Altele realizează operațiuni „din aval” precum prepararea, prelucrarea și ambalarea alimentelor. Acestora li se adaugă cei care sunt implicați în stocarea, transportul și vânzarea cu amănuntul a produselor alimentare.

Pentru a garanta că exploatațiile agricole funcționează în mod eficient și că aceste sectoare din amonte și din aval rămân moderne și productive, agricultorii au nevoie de acces rapid la cele mai recente informații cu privire la chestiunile agricole, metodele de producție și evoluția pieței. Acesta este motivul pentru care PAC contribuie la îmbunătățirea accesului la tehnologiile de mare viteză în zonele rurale, ajutând astfel la îndeplinirea uneia dintre cele 10 priorități majore ale Comisiei: o piață unică digitală conectată. În perioada 2014-2020, măsurile luate în cadrul acestei politici urmează să asigure servicii de internet mai bune și o infrastructură de calitate pentru circa 18 milioane de cetățeni din mediul rural, echivalentul a 6,4 % din populația rurală totală.

În concluzie, agricultura și producția de alimente reprezintă elemente esențiale ale economiei și societății noastre. În toate cele 28 de state membre există aproximativ 11 milioane de exploatații agricole și 22 de milioane de persoane care lucrează în acest sector. În UE, sectorul agricol și alimentar asigură circa 44 de milioane de locuri de muncă.

Politica agricolă comună și protecția mediului

Spațiul nostru rural nu și-a păstrat caracteristicile inițiale, ci a fost modificat de practicarea agriculturii de-a lungul secolelor. Agricultura a creat mediul diversificat în care trăim și peisajele sale variate. Zonele rurale europene reprezintă habitatul unei mari diversități de faună și floră. Această biodiversitate este esențială pentru dezvoltarea durabilă a zonelor rurale.

Agricultorii gestionează zonele rurale în beneficiul nostru, al tuturor. Ei furnizează servicii de interes public – dintre care cele mai importante sunt buna îngrijire și întreținere a solurilor, a peisajelor și a biodiversității noastre. Deoarece piața nu îi remunerează pentru aceste servicii aduse societății, UE le oferă ajutor pentru venit.

Agricultorii pot fi afectați în mod negativ de schimbările climatice. PAC le oferă sprijin financiar pentru a-și adapta metodele și sistemele agricole în funcție de efectele schimbărilor climatice.

Agricultorii sunt cei dintâi care conștientizează necesitatea de a ne proteja resursele naturale – în definitiv, toți agricultorii se bazează pe acestea în viața de zi cu zi. Pentru a evita efectele secundare negative ale anumitor practici agricole, UE le oferă stimulente agricultorilor pentru a exploata terenurile în mod durabil și ecologic.

Într-adevăr, agricultorii trebuie să facă față unei duble provocări: să producă hrană protejând, în același timp, natura și biodiversitatea.

Agricultura durabilă din punct de vedere al mediului, care folosește resursele naturale cu prudență, este esențială pentru producerea hranei și pentru menținerea unei bune calități a vieții – astăzi, mâine și pentru generațiile viitoare.

Agricultura în Europa, de-a lungul timpului

1957

Tratatul de la Roma instituie Comunitatea Economică Europeană (precursoarea Uniunii Europene de azi) între șase țări din Europa Occidentală.

1962

Este creată politica agricolă comună. Ea are drept obiectiv furnizarea de alimente la prețuri accesibile pentru cetățenii UE și asigurarea unui standard de viață echitabil pentru agricultori.

1984

PAC cade victimă propriului succes. Exploatațiile agricole devin atât de productive încât furnizează mai multă hrană decât este necesar. Surplusul se stochează și conduce la apariția „munților de alimente”. Se introduc măsuri pentru adaptarea nivelurilor producției la nevoile pieței.

1992

Obiectivul PAC trece de la sprijinirea pieței la sprijinirea producătorilor. Subvenționarea prețurilor se reduce și este înlocuită cu ajutoare directe pentru agricultori. Aceștia sunt încurajați să adopte practici mai ecologice.

Reforma coincide cu Summitul Pământului, care a avut loc la Rio de Janeiro în 1992 și care lansează principiul dezvoltării durabile.

2003

PAC oferă ajutor pentru venituri. Noua reformă PAC sistează legătura dintre subvenții și producție. Agricultorii primesc acum ajutor pentru venituri cu condiția să îngrijească terenurile agricole și să respecte standardele în materie de siguranță alimentară, mediu, sănătate a animalelor și bunăstare.

2013

PAC este reformată pentru a consolida competitivitatea sectorului, pentru a promova agricultura durabilă și inovarea, pentru a sprijini ocuparea forței de muncă și creșterea în zonele rurale și pentru a canaliza asistența financiară către o utilizare productivă a terenurilor.

© iStockphoto/Milan Zere mski

Cum protejăm natura
și biodiversitatea?

De ce este nevoie de o politică agricolă definită la nivel european?

Agricultura este un sector gestionat aproape exclusiv la nivel european, spre deosebire de majoritatea celorlalte sectoare ale economiei, pentru care responsabilitatea le revine guvernelor naționale. Este important să deținem o politică publică pentru un sector care garantează siguranța noastră alimentară, joacă un rol cheie în utilizarea resurselor naturale și în dezvoltarea economică a zonelor rurale.

Principalul obiectiv al PAC este de a crește productivitatea agricolă, pentru a garanta securitatea aprovizionării cu hrană la prețuri rezonabile pentru consumatori și un nivel de trai rezonabil pentru agricultorii din UE.

Toate statele membre împărtășesc aceste două obiective, dintre care niciunul nu poate fi atins fără acordarea de sprijin financiar pentru agricultură și zonele rurale. O politică europeană comună favorizează o mai bună utilizare a resurselor bugetare, lucru care nu ar putea fi realizat dacă s-ar aplica, simultan, 28 de politici naționale.

Producătorii au acces la toată piața europeană, iar existența unei abordări comune în sprijinul agriculturii asigură condiții echitabile pentru agricultorii care își desfășoară activitatea pe piața europeană și internațională.

În absența unei politici comune, fiecare stat membru ar aplica politici naționale cu obiective diverse și cu diferite grade de intervenție publică. O politică stabilită la nivel european garantează aplicarea de norme comune pe o piață unică, limitează volatilitatea pieței dacă este cazul, protejează progresele înregistrate în urma reformelor recente vizând creșterea competitivității agriculturii europene și face posibilă o politică comercială comună care să îi permită UE să negocieze în mod coerent cu partenerii săi comerciali din întreaga lume.

© European Union

Agricultura este unul dintre puținele domenii în care o politică comună este finanțată în principal din bugetul UE, mai degrabă decât din bugetele naționale.

Cum funcționează politica agricolă comună

Spre deosebire de multe alte sectoare ale economiei, agricultura este mai dependentă de condițiile meteorologice și climatice. De asemenea, în agricultură există, inevitabil, un decalaj de timp între cererea consumatorilor și oferta agricultorilor: pentru a cultiva mai mult grâu sau pentru a produce cantități mai mari de lapte este nevoie de timp. Consumul nostru de alimente este, în general, constant, în comparație cu alte bunuri, așadar mici modificări ale cantităților produse pot avea efecte ample asupra prețurilor.

Aceste incertitudini comerciale justifică rolul important pe care îl joacă sectorul public în a le asigura agricultorilor o anumită stabilitate în materie de venituri. Agricultorii au un rol esențial în asigurarea unei aprovizionări constante cu produse alimentare sigure a peste 500 de milioane de cetățeni. Prin urmare, politica agricolă comună sprijină agricultorii astfel:

- **Sprijin pentru venit.** Plățile directe sprijină veniturile exploatațiilor agricole și le oferă agricultorilor o remunerație pentru serviciile publice pe care le furnizează și care nu sunt în mod normal plătite de către piețe, precum protejarea zonelor rurale.
- **Măsuri de piață.** Comisia Europeană poate adopta măsuri menite să abordeze situații dificile de pe piață, cum ar fi o diminuare bruscă a cererii din cauza unei alerte sanitare sau o scădere a prețurilor ca urmare a unei oferte excedentare temporare pe piață.
- **Măsuri de dezvoltare rurală.** Sunt elaborate programe naționale (uneori regionale) de dezvoltare pentru a aborda nevoile și provocările specifice cu care se confruntă zonele rurale. Deși își elaborează programele pe baza aceleiași liste de măsuri, statele membre au libertatea de a aborda aspectele cele mai importante pentru propriile teritorii, astfel încât programele să reflecte condițiile lor economice, naturale și structurale specifice. În cadrul programelor de dezvoltare rurală, „abordarea Leader” încurajează populația locală să găsească soluții la problemele locale.

Măsurile de piață și sprijinul pentru venit sunt finanțate exclusiv din bugetul UE, în timp ce măsurile de dezvoltare rurală se bazează pe programarea multianuală și sunt cofinanțate de statele membre.

O politică finanțată din bugetul UE

Bugetul alocat PAC este o temă controversată. De exemplu, auzim deseori că „jumătate din bugetul UE este alocat PAC”. O astfel de afirmație nu ia pe deplin în considerare mecanismul bugetar al UE sau obiectivele PAC.

Este adevărat că politica absoarbe aproximativ 40 % din bugetul UE. Acest lucru se datorează faptului că PAC este unul dintre puținele domenii în care o politică comună este finanțată, în principal, de UE. Pe de altă parte, majoritatea celorlalte politici publice sunt finanțate în principal de statele membre.

Prin urmare, este important să analizăm bugetul PAC în contextul tuturor cheltuielilor publice ale UE. În acest caz, vom constata că bugetul PAC este mic, reprezentând numai 1 % din totalul cheltuielilor publice din UE.

În 2016, bugetul PAC era de circa 61 de miliarde EUR.

Nu în ultimul rând, trebuie reținut faptul că bugetul politicii agricole comune a scăzut drastic în ultimii 30 de ani, ca pondere din bugetul UE – de la aproape 75 % la mai puțin de 40 %.

În această perioadă, 18 țări au devenit membre ale Uniunii (numărul de agricultori a crescut cu cel puțin 50 %) și, prin urmare, cheltuielile din bugetul UE alocate fiecărui agricultor sunt mult mai scăzute în prezent decât erau în trecut.

Ce face UE

Politica agricolă comună și agricultorii europeni

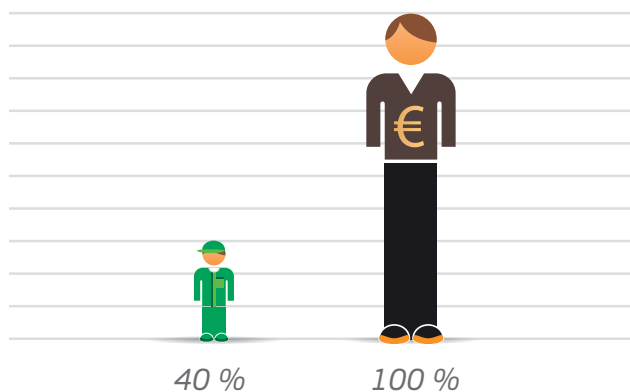
În Uniunea Europeană există aproximativ 11 milioane de exploatații agricole, iar circa 44 de milioane de persoane lucrează în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente. Agricultorii sunt prima verigă din acest lanț de producție alimentară. Așadar, ei sunt actori economici și strategici foarte importanți, iar UE nu își poate permite să îi piardă. Abilitățile agricole fundamentale instinctive nu se învață din cărți, ci sunt transmise din generație în generație.

Și totuși mulți tineri nu mai consideră agricultura ca fiind o profesie atractivă, prin urmare numărul agricultorilor a scăzut. În 2013, numai 6 % dintre exploatații erau gestionate de agricultori cu vârsta sub 35 de ani, în timp ce 31 % dintre ele aparțineau unor agricultori de peste 65 de ani.

Iată de ce PAC sprijină tinerii să se lanseze în agricultură, acordându-le fonduri pentru a cumpăra terenuri, mașini și echipamente agricole. Se oferă, de asemenea, granturi pentru formarea agricultorilor (atât a celor noi, cât și a celor cu experiență) în vederea utilizării celor mai noi metode și tehnici de producție.

Încurajarea tinerilor agricultori și asigurarea continuității de la o generație la alta reprezintă o adevărată provocare pentru dezvoltarea rurală în UE.

SITUAȚIA RELATIVĂ A VENITURILOR DIN AGRICULTURĂ ÎN COMPARAȚIE CU VENITURILE DIN CELELALTE SECTOARE

Cifrele se referă la anul 2014 și reprezintă venitul exploatațiilor familiale, comparativ cu media salariilor din întreaga economie.

Sursa: Comisia Europeană.

CE PRODUC AGRICULTORII EUROPENI ÎN FIECARE AN

Medie pentru perioada 2012-2014.

- **Cereale: 300** de milioane de tone
- **Zahăr: 18** milioane de tone
- **Oleaginoase: 30** de milioane de tone
- **Ulei de măsline: 2** milioane de tone
- **Mere: 10** milioane de tone
- **Pere: 2** milioane de tone
- **Citrice: 11** milioane de tone
- **Vin: 170** de milioane de hectolitri
- **Carne de vită și vițel: 7** milioane de tone
- **Carne de porc: 20** de milioane de tone
- **Carne de pasăre: 13** milioane de tone
- **Ouă: 7** milioane de tone
- **Lapte: 150** de milioane de tone

În unele regiuni ale Europei, practicarea agriculturii este deosebit de dificilă – de exemplu, în zonele deluroase și muntoase și în regiunile izolate. Este important să se mențină vitalitatea comunităților din aceste regiuni. PAC oferă fonduri pentru a se asigura că aceste comunități, aflate în regiuni rurale vulnerabile, au o situație economică bună și nu dispar treptat.

Datorită PAC, agricultorii răspund cererii consumatorilor

Cetățenii europeni sunt beneficiarii finali ai PAC. Există întotdeauna suficiente alimente în magazine și supermarketuri, la prețuri care sunt, în general, accesibile. În prezent, în majoritatea statelor membre UE, o familie medie cheltuiește în jur de 11 % din venitul său lunar pentru hrană. Este de două ori mai puțin decât în 1962.

Agricultorii depun mai multe eforturi pentru a proteja mediul și frumusețea peisajului.

Beneficiem de o aprovizionare sigură cu produse de înaltă calitate, datorită agricultorilor noștri. Europa este considerată lider mondial în sectoare precum uleiul de măsline, produsele lactate, carnea, vinurile și băuturile spirtoase. Mai mult, putem afla ușor cum și unde au fost produse alimentele pe care dorim să le cumpărăm, datorită sistemului de etichetare și trasabilitate al UE.

Mulți consumatori din UE preferă produsele locale sau regionale, acolo unde acestea sunt disponibile. Specialitățile tradiționale au devenit din ce în ce mai populare și, prin urmare, mulți agricultori își vând produsele direct consumatorilor în piețele agroalimentare și își prelucrează propriile produse pentru a le adăuga valoare locală. UE sprijină aceste tendințe, oferind protecție pentru peste 3 400 de produse prin acordarea denumirii de „indicație geografică”. Această denumire identifică un produs ca fiind originar de pe teritoriul unei anumite țări, regiuni sau localități, unde calitatea, reputația sau alte caracteristici sunt legate de originea sa geografică.

Agricultorii gestionează zonele rurale

Aproximativ jumătate din terenurile din Uniunea Europeană sunt consacrate agriculturii. Prin urmare, agricultura este, într-adevăr, foarte importantă pentru mediul nostru natural. De-a lungul secolelor, agricultura a contribuit la crearea și păstrarea unei varietăți de habitate semi-naturale valoroase. În prezent, acestea modelează diversitatea peisajelor din UE și adăpostesc o faună și floră sălbatică bogată și variată. Agricultura și natura se influențează reciproc. Datorită reformelor succesive ale PAC, practicile agricole din UE devin din ce în ce mai ecologice.

Prin urmare, în prezent, agricultorii au două roluri: produc hrana noastră și gestionează zonele rurale. În cadrul celui de al doilea rol, agricultorii furnizează servicii publice. Întreaga societate – prezentă și viitoare – beneficiază de zone rurale gestionate atent și bine îngrijite. Este, așadar, corect ca PAC să recompenseze agricultorii pentru că ne oferă acest serviciu public valoros.

În urma reformei din 2013, agricultorii trebuie să adopte metode agricole durabile din punct de vedere ecologic pentru a putea beneficia pe deplin de dreptul la ajutor pentru venituri. Concret, acest lucru înseamnă că ei trebuie să mențină suprafețe cu pășuni permanente (iarba absoarbe bine dioxidul de carbon, contribuind astfel la combaterea schimbărilor climatice), să respecte un număr minim de culturi și să exploateze 5 % din terenul arabil într-un mod care promovează biodiversitatea („zone de interes ecologic”). De asemenea, agricultorii trebuie să primească un sprijin suplimentar dacă adoptă metode agricole ecologice mai stricte.

În plus, PAC promovează practici agricole precum protejarea caracterului pitoresc al peisajului – în conformitate cu dorința opiniei publice.

Protejarea biodiversității și a habitatelor care adăpostesc floră și faună sălbatică, gestionarea resurselor de apă și adaptarea la schimbările climatice reprezintă alte priorități pe care agricultorii trebuie să le respecte.

În acest sens, programul UE Natura 2000 este relevant. Există o rețea de aproximativ 27 000 de situri – reprezentând aproximativ o cincime din teritoriul UE – care urmărește să protejeze biodiversitatea Europei. Aceste situri nu sunt zone protejate împrejmuite, ci sunt deschise și adesea dependente de utilizarea terenului și de activitățile umane durabile care le-au modelat de-a lungul vremii. Multe situri sunt situate pe terenuri agricole, iar agricultorii se angajează să gestioneze terenul astfel încât să mențină biodiversitatea.

Economia rurală și stilul de viață specific zonelor rurale depind de agricultură

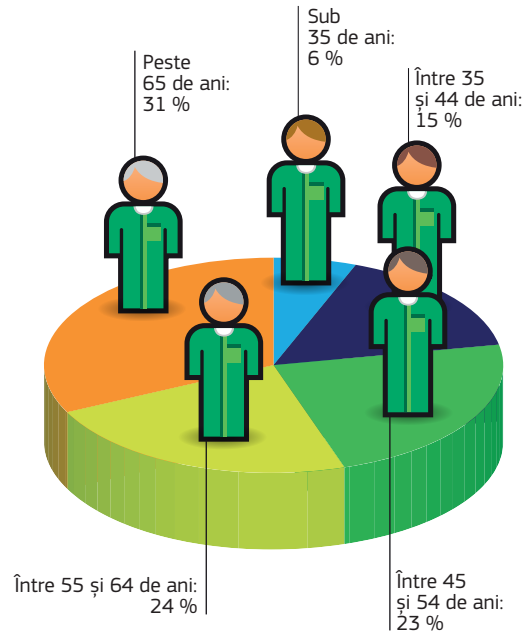
Deși agricultura este principala activitate economică în majoritatea zonelor rurale, activitatea agricultorilor nu se limitează doar la culturi. De multe ori, ei își prelucrează produsele și le vând direct consumatorilor. Reforma din 2013 promovează vânzarea directă de produse agricole, de exemplu la piață.

Aproximativ jumătate din populația UE locuiește în zone rurale. Fără agricultură, ar exista puțini factori care să mențină vitalitatea și coeziunea multor comunități rurale. Dacă ar dispărea agricultura, în multe regiuni ne-am confrunta cu abandonarea terenurilor.

Prin urmare, PAC le acordă agriculturilor asistență financiară pentru a se asigura că ei continuă să lucreze pământul și să creeze locuri de muncă suplimentare prin reamenajarea satelor, protejarea peisajului, proiecte privind patrimoniul cultural și multe alte activități asociate în mod direct sau indirect cu agricultura și economia rurală.

Aceasta contribuie la prevenirea depopulării zonelor rurale, cauzată de oportunitățile limitate de ocupare a forței de muncă și de rata crescută a șomajului.

POPULAȚIA AGRICOLĂ ÎMBĂTRÂNEȘTE

Sursa: Eurostat, 2013.

Serviciile publice – precum școlile și unitățile medicale – sunt menținute și îmbunătățite, oferindu-le oamenilor un bun motiv pentru a rămâne în zonele rurale și pentru a-și crește copiii acolo.

Este necesar să se sporească dinamismul exploatațiilor agricole familiale de mici dimensiuni. Mulți agricultori au peste 55 de ani și se vor retrage din practicarea activă a agriculturii la un moment dat. UE recunoaște că structura pe categorii de vârstă a populației agricultorilor a devenit un motiv de îngrijorare. Sprijinirea tinerilor pentru a se lansa în agricultură este un imperativ strategic, pentru ca zonele rurale europene să facă față cu succes numeroaselor provocări cu care se confruntă.

Este nevoie de tineri în agricultură.

Avem nevoie de agricultori eficienți și competitivi pentru a crea locuri de muncă și creștere economică în Europa.

PAC stimulează competitivitatea și inovarea

PAC ajută agricultorii să fie mai productivi și să își îmbunătățească abilitățile tehnice.

În primii săi ani de aplicare, PAC încuraja agricultorii să folosească mașini agricole moderne și tehnici noi, inclusiv îngrășăminte chimice și produse de protecție a plantelor. Acestea erau necesare deoarece, la acel moment, prioritatea era producerea unei cantități mai mari de alimente pentru populație.

Politica a fost eficientă. Productivitatea a crescut. Randamentul culturilor a sporit, însă a rămas stabil începând din anul 2000. În anii următori, cercetarea și inovarea vor fi esențiale pentru a ajuta agricultorii să producă mai mult utilizând mai puține resurse.

Având în vedere surplusul de alimente rezultat din productivitatea crescută, în prezent accentul se pune pe alte aspecte. Acum, PAC îi ajută pe agricultori:

- să folosească practici menite să reducă emisiile de gaze cu efect de seră;
- să utilizeze tehnici agricole ecologice;
- să respecte standarde în materie de sănătate publică, mediu și bunăstare a animalelor;
- să producă și să comercializeze specialități regionale;
- să sporească productivitatea utilizării pădurilor și a zonelor împădurite;
- să dezvolte noi utilizări ale produselor agricole în sectoare precum cosmetica, medicina și artizanatul.

Fondurile de cercetare ale UE au menirea să dezvolte noi sisteme agricole, pentru a le permite agricultorilor să facă față numeroaselor provocări cu care se vor confrunta – inclusiv cele privind schimbările climatice și creșterea presiunii asupra resurselor naturale. În viitor,

agricultorii noștri vor trebui să producă mai mult cu resurse mai puține. Acest lucru poate fi realizat prin crearea de instrumente, cum ar fi parteneriatele pentru inovare, menite să promoveze inovarea în agricultură, eliminând distanța care există în prezent între cercetare și practica agricolă și facilitând comunicarea și cooperarea între părțile interesate (agricultori, consilieri, întreprinderi agricole, oameni de știință, administrații etc.).

Modernizarea, o altă prioritate a politicii agricole comune

Modernizarea exploatațiilor agricole a fost întotdeauna și continuă să fie un obiectiv important al PAC. Mulți agricultori europeni au beneficiat de granturi pentru modernizarea clădirilor și a mașinilor agricole. Alți agricultori au utilizat granturile pentru a îmbunătăți calitatea șeptelului și condițiile în care sunt crescute animalele.

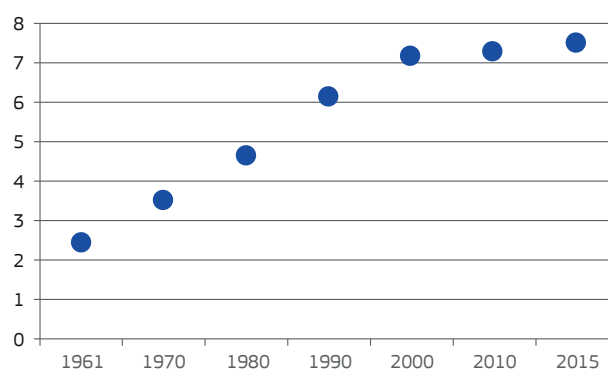
Provocarea constă în garantarea faptului că modernizarea îi va ajuta pe agricultori să devină competitivi din punct de vedere economic și să aplice tehnici durabile din punct de vedere al mediului.

Măsurile de dezvoltare rurală prevăzute de PAC rămân un factor semnificativ de schimbare și progres: acestea vor continua să le ofere agricultorilor posibilitatea de a-și îmbunătăți exploatațiile agricole și, dintr-o perspectivă mai largă, zona rurală în care locuiesc.

În următorii 10 ani, agricultorii noștri vor deveni mai eficienți și mai competitivi.

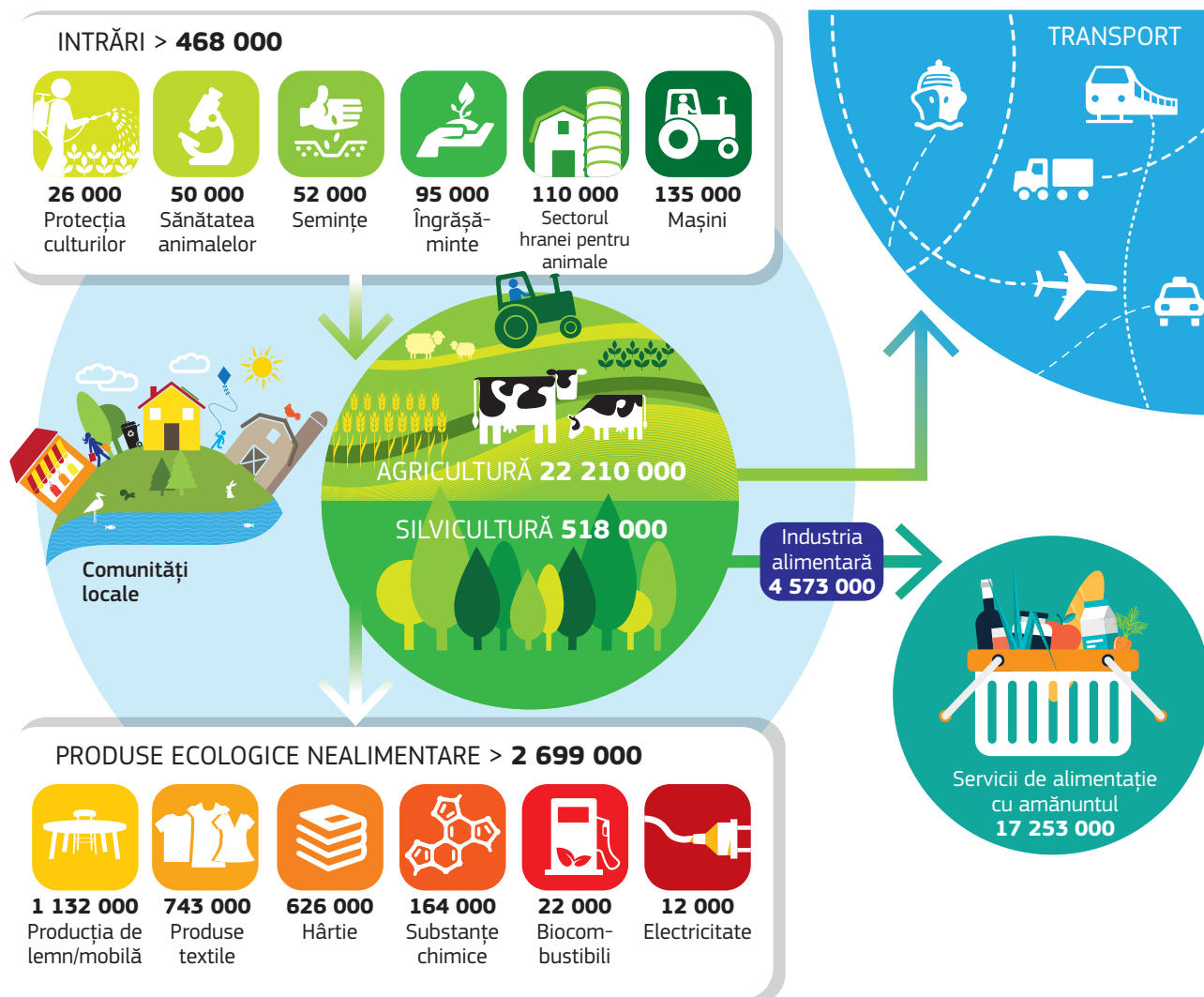
Între 2014 și 2020, UE intenționează să le propună agricultorilor aproape 4 milioane de locuri la cursuri de formare profesională și 1,4 milioane de sesiuni de consiliere cu accent pe performanțele economice și de mediu ale exploatațiilor agricole. Aproximativ 335 000 de agricultori ar putea beneficia de sprijin pentru investiții pentru a-și restructura și moderniza

AGRICULTORI MAI EFICIENȚI: PRODUCȚIA DE GRÂU ÎN CELE ȘASE STATE FONDATOARE ALE UE

Randamentul în tone la hectar. Sursa: Comisia Europeană.

NUMĂR DE PERSOANE ANGAJATE ÎN AGRICULTURĂ, SILVICULTURĂ ȘI INDUSTRIILE CONEXE

Cifrele sunt valabile pentru perioada 2012-2013 (agricultură, industrie alimentară și servicii de alimentație cu amănuntul) și anul 2009 (alte sectoare).

(*) Locuri de muncă cu normă întreagă și cu fracțiune de normă.

Surse: Centrul Comun de Cercetare, „Bioeconomia în UE în cifre”, 2015; Eurostat, Structural Business Statistics, 2015; Eurostat, Farm Structure Survey, 2013. Pentru cifrele privind intrările: informații furnizate de sectorul economic respectiv.

exploatațiile agricole, iar 175 000 de tineri agricultori vor primi sprijin pentru a-și lansa propria afacere.

Deși granturile și împrumuturile joacă un rol important, există și alte modalități de a-i ajuta pe agricultori, cum ar fi sistemele de garanții financiare și asigurările.

De ce agricultorii nu beneficiază întotdeauna de condiții echitabile

Marea majoritate a exploatațiilor agricole sunt relativ mici. În medie, agricultorii europeni au doar 16 hectare de teren (echivalentul a aproximativ 22 de terenuri de fotbal) și 66 % din ferme au o suprafață mai mică de 5 hectare.

Din cauza dimensiunilor mici ale exploatațiilor agricole, agricultorii au dificultăți în a obține cel mai bun preț pentru produsele lor. Eforturile lor de a îmbunătăți

calitatea și de a spori valoarea produselor pot rămâne nerecompensate de prețul pieței.

PAC ajută agriculturii într-o măsură din ce în ce mai mare să își consolideze poziția de negociere față de alte părți implicate în lanțul de producere și comercializare a alimentelor.

UE sprijină agriculturii încurajând:

- crearea de organizații ale producătorilor, care le permit agricultorilor să se grupeze pentru a-și putea vinde produsele în mod colectiv, câpătând astfel mai multă influență pe piață în cadrul lanțului alimentar;
- alte forme de cooperare care le pot acorda agricultorilor un avantaj mai mare pe piață și care pot crește marjele de profit și competitivitatea;
- crearea unor tipuri de producție specializată, cum ar fi agricultura ecologică;

Buna reputație a alimentelor produse în Europa este susținută de o serie de programe europene.

- relațiile contractuale pe tot parcursul lanțului alimentar;
- crearea de fonduri mutuale și de sisteme de asigurări, pentru a le permite agricultorilor să facă față mai bine instabilității pieței sau scăderii bruște a prețurilor.

Instrumentele de gestionare a riscurilor și de comercializare pot îmbunătăți poziția agricultorilor în cadrul lanțurilor alimentare. Reforma din 2013 le oferă sprijin financiar agricultorilor care doresc să utilizeze aceste instrumente.

Calitatea, cheia succesului

Europa este renumită pentru gama extrem de variată de alimente, vin și bere de bună calitate, după cum arată marile noastre tradiții culinare.

Pentru a promova calitatea și siguranța alimentelor, Europa a dezvoltat o serie de instrumente. Acestea includ standardele de comercializare, sistemele pentru identificarea produselor de o anumită calitate, sistemele de certificare și normele de igienă.

STANDARDELE DE COMERCIALIZARE. Aceste standarde există pentru majoritatea produselor agricole. Ele definesc categoriile de produse, caracteristicile minime care trebuie respectate și anumite cerințe în materie de etichetare. Standardele îi informează pe consumatori (de exemplu, în privința originii sau a soiului de fructe sau legume) și permit compararea prețurilor unor produse de calitate echivalentă. Aceste standarde facilitează schimburile comerciale în Europa.

SISTEMELE PENTRU IDENTIFICAREA PRODUSELOR CARE AU O CALITATE SPECIFICĂ. Există trei denumiri, toate legate de originea geografică: „denumire de origine protejată”, „indicație geografică protejată” și „specialitate tradițională garantată”. Care este diferența?

- Denumirea de origine protejată (DOP) pune în valoare un aliment produs în totalitate într-o anumită regiune, cu o tehnologie recunoscută, cu ingrediente din regiunea respectivă și care este legat de originea sa geografică. Printre produsele cu denumire de origine protejată putem enumera numeroase brânzeturi (de exemplu, Queso Manchego), mezeluri (Prosciutto di S. Daniele), sortimente de ulei de măsline (Umbria, Kalamata, Montoro-Adamuz), precum și fructe și legume și, bineînțeles, numeroase vinuri.
- Indicația geografică protejată (IGP) se referă la un aliment a cărui calitate sau reputație se leagă de o regiune unde are loc cel puțin o etapă a procesului de producție. În această categorie intră, de exemplu, diverse tipuri de bere (Münchener Bier, Ceskobudejovické Pivo), preparate din carne (Scottish beef, numeroase sortimente de carne de pasăre din Franța), dar și produse de panificație sau produse pescărești (de exemplu, Scottish farmed salmon).
- Specialitatea tradițională garantată (STG) este eticheta europeană de calitate pentru produsele alimentare fabricate în conformitate cu o rețetă tradițională, cum ar fi, de exemplu Kriek STG (Belgia, bere), Hollandse maatjesharing STG (Țările de Jos, pește), File Elena STG (Bulgaria, produs din carne) sau Prekmurska gibanica STG (Slovenia, prăjitură).

Denumire de origine protejată: eticheta europeană de calitate care garantează originea geografică a unui produs alimentar.

Indicație geografică protejată: o etichetă europeană de calitate, strâns legată de o anumită regiune.

Logoul european pentru produse obținute prin metode ecologice.

Specialități tradiționale garantate: evidențiază caracterul tradițional al produsului, fie prin compoziția acestuia, fie prin metoda de producție.

AGRICULTURA ECOLOGICĂ. Există un logo european specific pentru agricultura ecologică. El garantează respectarea standardelor europene de producție în materie de agricultură ecologică. Acest tip de agricultură respectă ciclurile naturale de viață ale plantelor și animalelor și reduce impactul activităților omului asupra mediului înconjurător. Metodele de producție respectă o legislație europeană precisă și strictă.

SISTEMELE DE CERTIFICARE. Sistemele voluntare de certificare a calității alimentelor garantează respectarea unui caiet de sarcini care poate cuprinde cerințe privind protecția mediului înconjurător, calitatea vieții animalelor, caracteristicile organoleptice sau comerțul echitabil. Comisia a elaborat orientări în vederea armonizării acestor sisteme, pentru a limita constrângerile impuse producătorilor și pentru a garanta că nu sunt induși în eroare consumatorii.

NORMELE DE IGIENĂ. Aceste reguli se aplică „de la producător la consumator” pentru alimentele produse în UE sau importate din țări terțe. Strategia UE în materie de siguranță alimentară se bazează pe: reguli referitoare la siguranța produselor destinate alimentației umane sau animale, consultanță științifică independentă și accesibilă publicului, măsuri de control, dreptul consumatorului de a alege dispunând de informații complete.

Nu în ultimul rând, prin intermediul unor măsuri de promovare și de dezvoltare rurală, Comisia Europeană și țările UE sprijină agricultorii care se angajează în demersuri privind calitatea.

UE își deschide piața pentru țările în curs de dezvoltare

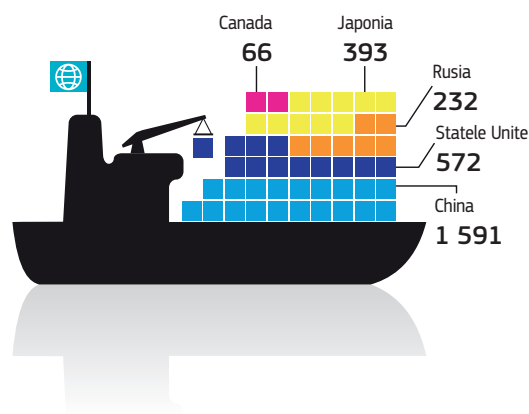
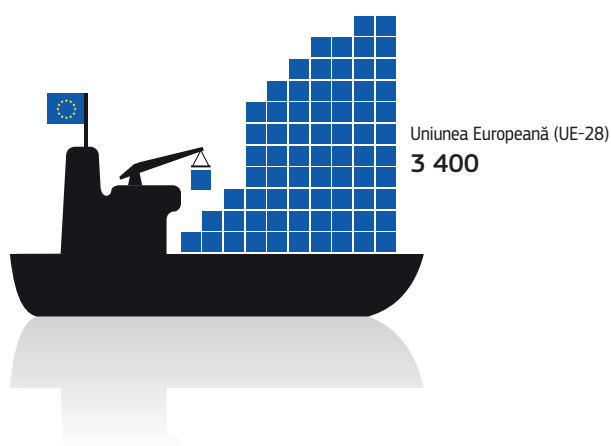
Uniunea Europeană este de departe cel mai mare importator de produse alimentare din lume.

Prin intermediul politicii sale de dezvoltare, UE sprijină țările în curs de dezvoltare să își vândă produsele agricole pe teritoriul său. Acest lucru se realizează prin acordarea unui acces preferențial pe piața europeană.

În 2015, volumul de produse agroalimentare importate de UE din țările cel mai puțin dezvoltate a reprezentat 3,4 miliarde EUR. Este mai mult decât au realizat împreună ceilalți cinci importatori majori (2,9 miliarde EUR pentru același an – Statele Unite ale Americii, Japonia, Rusia, China și Canada).

UE întreține relații comerciale și de cooperare intense cu țări terțe și blocuri comerciale regionale. În plus, UE a încheiat (sau negociază în prezent) acorduri comerciale bilaterale cu vecinii săi apropiați și cu alte țări, precum și acorduri de parteneriat economic cu țări în curs de dezvoltare.

IMPORTURILE DE PRODUSE AGRICOLE DIN ȚĂRILE MAI PUȚIN DEZVOLTATE REALIZATE DE UE ȘI DE ALTE ȚĂRI IMPORTANTE

Europa este un exportator important de produse alimentare de calitate

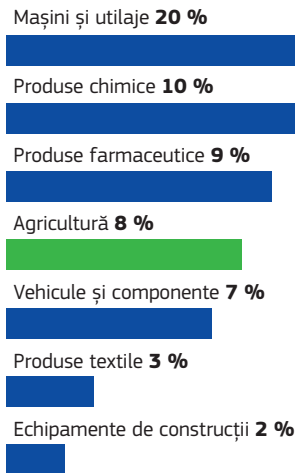
Datorită climei favorabile, solului fertil și competențelor tehnice ale agricultorilor săi, Europa este unul din cei mai importanți producători de produse agricole din lume.

La nivel mondial, producția de alimente va trebui să crească pentru a răspunde cererii unei populații globale care va crește considerabil în viitor. Prin intermediul PAC, UE joacă un rol important în găsirea de soluții pentru această provocare. De aceea, este necesar ca UE să continue să investească în sectorul agricol.

Volumul, diversitatea și calitatea produselor sale fac din UE un exportator important. De fapt, UE este cel mai mare exportator de produse agricole (în principal, produse prelucrate și cu valoare adăugată ridicată). UE nu este doar un important exportator de produse agricole, ci deține în mod constant și un excedent comercial pentru acest tip de produse. De fapt, 25 % din excedentul comercial al UE este generat de exportul de produse agricole.

UE este unul dintre cei mai importanți și activi membri ai Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) și joacă un rol constructiv în elaborarea de norme comune inovatoare și de perspectivă pentru comerțul global, inclusiv pentru agricultură. Prin susținerea rolului OMC, UE contribuie la menținerea unui sistem comercial liber, echitabil și deschis pentru toate țările lumii.

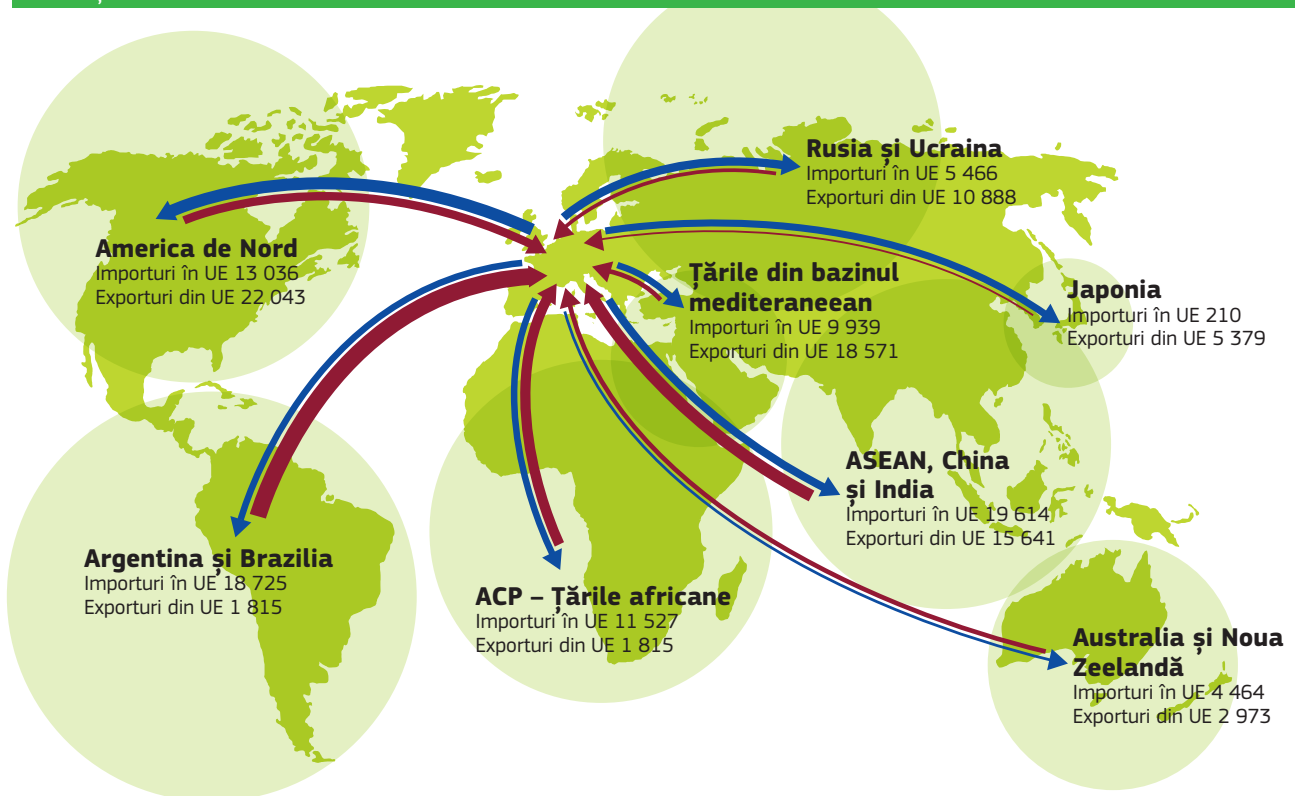
EXPORTURILE UE, PE SECTOARE

Cifre pentru 2015, UE-28.
Sursa: Comisia Europeană.

Fluxul importurilor și exporturilor de produse agricole din și către UE este prezentat mai jos.

COMERȚUL CU PRODUSE AGRICOLE AL UE

În medie, în perioada 2013-2015, în milioane de euro
Sursa: GTA.

Agricultura europeană în perspectiva anului 2020: soluții pentru provocările viitorului

Politica agricolă comună aduce pe mesele noastre produse sănătoase, sigure și de înaltă calitate, la prețuri accesibile și echitabile.

PAC a evoluat de-a lungul anilor pentru a răspunde circumstanțelor economice în schimbare și cerințelor cetățenilor. Marea majoritate a cetățenilor sprijină politica agricolă comună și recunosc beneficiile substanțiale pe care le aduce aceasta.

În 2013, PAC a fost revizuită pentru a putea răspunde provocărilor viitorului. Reforma ține cont de cerințele societății și va aduce schimbări majore: sprijinul direct

va deveni mai echitabil și va lua în considerare într-o mai mare măsură aspectele de mediu, va fi consolidată poziția agricultorilor față de ceilalți actori din lanțul de aprovizionare cu alimente, iar politica în ansamblu va deveni mai eficientă și mai transparentă. PAC reprezintă răspunsul ferm al UE în fața provocărilor legate de securitatea alimentară, schimbările climatice, creșterea economică și crearea de locuri de muncă în zonele rurale. PAC va promova în continuare o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii.

La fel ca și în ultimii 50 de ani, această politică va evolua, aducând beneficii tuturor cetățenilor din UE.

Informații suplimentare

- ▶ Site-ul Comisiei Europene referitor la agricultură: http://ec.europa.eu/agriculture/index_ro.htm
- ▶ Întrebări despre Uniunea Europeană? Europe Direct vă stă la dispoziție: 00 800 6 7 8 9 10 11 <http://europedirect.europa.eu>

